

De sleutels van het Koninkrijk der Hemelen

J.E. Vandenbrink

The lower half of the cover is decorated with numerous overlapping, diagonal brushstrokes in various shades of red and pink, creating a dynamic, textured background.

J.E. van den Brink

De sleutels van het Koninkrijk der Hemelen

WWW.RHEMAPRINT.NL

*'Simon Petrus antwoordde en zeide: Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God! Jezus antwoordde en zeide: Zalig zijt gij, Simon Barjona, want vlees en bloed heeft u dat niet geopenbaard, maar mijn Vader, die in de hemelen is. En Ik zeg u, dat gij Petrus zijt, en op deze petra zal Ik mijn gemeente bouwen en de poorten van het dodenrijk zullen haar niet overweldigen. **Ik zal u de sleutels geven van het Koninkrijk der hemelen**, en wat gij op aarde binden zult, zal gebonden zijn in de hemelen, en wat gij op aarde ontbinden zult, zal ontbonden zijn in de hemelen.'* (Mattheüs 16:16-19)

Wat zeiden de mensen van Jezus?

Het was bij het begin van zijn laatste reis naar Jeruzalem, in de omgeving van Ceasaréa Philippi, de noordelijkste punt van het land, aan de voet van de met sneeuw bedekte berg Hermon, dat Jezus de vraag stelde aan zijn discipelen: 'Wie zeggen de mensen dat Ik ben?' Is de Zoon des mensen een eenzaam, eigenzinnig individu, een zonderling? Is hij een vriendelijke leraar, een liefdevolle predikant? Of is hij de geestelijk volwassen

man, die door de Vader was verkozen van eeuwigheid? Wat was de conclusie van het volk van God nadat Jezus drie jaar in hun midden had gewerkt? Het antwoord dat de discipelen hierop gaven was: ‘Sommigen, zoals Herodes, zeggen dat U de reïncarnatie bent van de vermoorde Johannes de Doper en hij beweert dat daarom deze wonderbaarlijke krachten in U werkzaam zijn’ (Matth.14:2).

‘Anderen zeggen dat U Elia bent die teruggekomen is van zijn reis door de hemelen. Dat is ook de reden waarom U zoveel weet te vertellen over het hemels Koninkrijk. De schriftgeleerden zien U als Jeremia, de grote profeet met wie de Hebreeuwse canon begint. Toen U te Naïn die jonge man opwekte uit de dood, beseften de blijde mensen daar zeer goed dat een groot profeet onder hen was opgestaan. Wanneer de mensen U horen spreken en de werken zien die U doet zeggen ze: ‘God heeft omgezien naar zijn volk.’

Doch Jezus is teleurgesteld over deze, schijnbaar positief klinkende, antwoorden op zijn belangrijke vraag. Ze onthulden

onvoldoende begrip van zijn persoon en zijn werk..

De mensen zagen in zijn optreden niets meer dan een voortzetting van de rij profeten en godsmannen uit het Oude Testament. Men vergeleek Hem met alle respect met de grote figuren uit het Oude Verbond. Voor het volk was Jezus degene die moest komen als de grote opwekkingsprediker, in antwoord op de smeekbeden van de vromen. Zij hadden gebeden: “Heer, zend ons een Elia, geef ons een Johannes de Doper, zodat de goede oude tijden weer mogen terugkeren.”

Dezelfde onderliggende verwerping van het evangelie van het Koninkrijk der Hemelen komt, eeuwen later, nog steeds voor in het hedendaagse Christendom. Hoeveel kennis is er vandaag de dag over het hemels burgerschap en over de worsteling tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers der duisternis?

De verwerping van ‘Hem die de Vader gezonden heeft’ kwam voort uit de opvatting dat Jezus zijn unieke bediening zou moeten laten aansluiten op het verleden. Men gaat daarbij uit van de gedachte dat het Nieuwe

Verbond een voortzetting is van het Oude en dat de hoge weg in de hemelse gewesten een verlenging is van het pad door de Sinäi. Veel oprechte Christenen, ook vandaag nog, gaan daarbij uit van Psalm 115:16: 'De hemel is de hemel van de Here, maar de aarde heeft Hij de mensenkinderen gegeven'. Paulus echter, schreef: 'opdat thans door middel van de gemeente aan de overheden en de machten in de hemelse gewesten de veelkleurige wijsheid Gods bekend zou worden' (Ef. 3:10). Op een andere plaats schreef hij dat de Geest van God die in ons woont alle dingen doorzoekt, zelfs de diepten Gods. (1 Cor. 2:10).

Wat zeiden de discipelen?

Jezus wendde zich opnieuw tot zijn discipelen met de directe vraag: 'Maar gij, wie zegt gij, dat Ik ben?' Hadden de discipelen meer inzicht dan de scharen? Of waren zij, na drie jaar onderricht, nog steeds blind voor de betekenis van zijn persoon en zijn bediening? Gelukkig hadden zij een beter inzicht. Johannes was in staat om de kenmerkende verschillen tussen zijn Meester en de vroegere godsmannen waar te nemen. Eens was hij met zijn broer Jacobus

in het land der Samaritanen waar hij net als Elia wilde gebieden dat vuur van de hemel zou neerdalen om de ongestvrije bevolking aldaar te verteren. De Heer had toen tegen hem gezegd: 'Gij weet niet van hoedanigen geest gij zijt' (Lucas 9:55, Staten vert.). De Canisius vertaling geeft: 'Gij weet niet, wat voor geest u bezielt'. Alleen Jezus wist toen wat het betekent om overwinning te hebben over de boze geesten. Zo kon Johannes later schrijven: 'Wij hebben zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de eniggeborene des Vaders' (Joh.1:14).

Paulus schrijft aan de Efeziërs over een 'burgerschap' of een volk dat zowel op aarde als in de hemel functioneert. Het is een 'nieuwe schepping' op aarde die in de eerste plaats in de geestelijke wereld woont, daar wandelt, strijd voert en overwinningen behaalt; die daar schatten verzamelt en de dingen bedenkt die 'boven' zijn.

Petrus beantwoorde Jezus' vraag met, zoals hij het later noemde, 'woorden als van God' (1 Petr.4:11). Hij beled: 'Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God'. Christus betekent gezalfde, en deze jonge mannen hadden gezien

dat hun Meester was gezalfd, dat is, gedoopt met de Heilige Geest en met kracht. De Geest van God had woning gemaakt in een geestelijk volwassen man. Jezus was meer dan een profeet, want hij had ‘woorden van eeuwig leven’. Daarom konden zij zich niet van Hem losmaken. Jezus is de Zoon van God precies zoals Adam een zoon van God was. Daarom wordt hij de laatste Adam genoemd. Hij was een geestelijk volmaakte mens geworden en was gedoopt met de Geest van God. Daarom is Hij het begin van een nieuwe schepping.

Het fundament van de kerk

'...want vlees en bloed heeft u dat niet geopenbaard, maar mijn Vader die in de hemelen is...

Op dit getuigenis van de Vader, komend uit de mond van één van zijn discipelen, wilde Jezus zijn gemeente bouwen. Dit zou een ‘ecclesia’ zijn, een vergadering van al diegenen die gezalfd zijn met de Heilige Geest, van zonen Gods! Indien iemand de Geest van Christus niet heeft, die behoort Hem niet toe (Rom. 8:9). De Here zei dat Simon gezegend was, want hij had niet uit zichzelf gesproken, maar

een geheel nieuw begrip verwoord. Hij zag 'het geheimenis van Christus' (Ef. 3:4). Hier kwam een gedachte naar voren waar geen rabbi of wijsgeer zelfs van had gedroomd. Wie van hen had zich ooit beziggehouden met 'allerlei geestelijke zegen in de hemelse gewesten', of met bevrijding van boze machten? Met vergeving door verlossing van de zondemacht? Wie sprak over het 'verlichten van de ogen uws harten'? Wie had nagedacht over het begin van een nieuwe mensdom, dat gezag zou uitoefenen in hemel en op aarde? Wie gelooft ook vandaag dat diegenen die 'in Christus zijn' deel hebben aan dezelfde macht? Onder het Oude Verbond waren dergelijke overwegingen totaal onbekend. Voor zover de profeten hier over spraken, begrepen ze niets van de ware betekenis van hun godspraak (1 Petr.1:10).

Nu wordt aan de heiligen van het Nieuwe Verbond, aan hen die zich hebben afgezonderd voor de dienst van God, de juiste kennis van deze dingen geschonken. Dit geldt vooral voor de apostelen en profeten voor wie een speciaal inzicht in de hemelse gewesten een vereiste is.

De naam Petrus betekent steen, maar zijn belijdenis is de rots die de hoeksteen vormt van de woonplaats van God in de geestelijke wereld. Deze tempel is opgetrokken uit 'levende stenen' die allen dezelfde waarheid belijden. De mensheid is overweldigd door zonde en ziekte en deze twee zaken vormen de ingang van het dodenrijk. De belijdenis van Petrus brengt redding en verlossing en de zalving van de Heilige Geest, zodat het ware nageslacht van Abraham de poort van zijn vijanden kan bezitten (Gen. 22:17). Dit zaad van Abraham zal heersen over deze vijanden en velen uit hun macht bevrijden. De tegenpartij zegt met verachting: 'Zullen zij de stenen uit de puinhopen, verbrand als ze zijn, weer tot leven wekken?' Het antwoord is: 'De God des hemels, hij zal ons doen gelukken', door deze belijdenis.

Het 'geheimenis van Christus' is dat Jezus gezalfde medewerkers heeft, zonen van God, die de lijdende schepping zullen bevrijden. De Zoon des mensen, die in alles de eerste is, en dat ook blijft, zal veel mensenkinderen tot heerlijkheid brengen. Johannes zag, jaren later, een witte wolk, het beeld van vele mensenzonen. Op de wolk zat iemand als eens

mensenzoon met een gouden kroon op zijn hoofd (Openb 14:14). Hier brengt Johannes het beeld van Christus en dat van zijn kerk bij elkaar. Ook uit de mond van deze mensenzonen komt het tweesnijdend zwaard. Ook zij hebben macht gekregen.

Wat heeft de kerk gedaan met deze belijdenis? Zij heeft een man geplaatst op de stoel van Petrus en hem gekroond met eer en glorie. Daarom droeg de paus een kroon met drie gouden banden met een drievoudige titel: Vader van prinsen en koningen, Heerser der wereld en Plaatsbekleder van Jezus Christus op aarde. Op deze wijze hebben de boze geesten een karikatuur gemaakt van de belijdenis van de apostelen. Overal waar geestelijke leiders macht willen uitoefenen over het natuurlijke leven van de zielen die hen zijn toevertrouwd, zullen dezen eindigen in het vlees.

Wat zijn de sleutels?

De belijdenis van Petrus maakte het Koninkrijk der hemelen tot een realiteit in het leven der mensen. Velen, die deze belijdenis

tot de hunne maakten, werden opgenomen in dat Koninkrijk Gods. Vanaf dat ogenblik waren zij inderdaad 'in Christus'. De Heer vervolgt dan: 'Ik zal jullie iets geven waarmee de onzichtbare wereld kan worden ontsloten zodat jullie daarin kunnen functioneren. Daar zal je wandel zijn en daar zal de echte strijd geleverd worden. Daarom is het nodig dat mijn volgelingen bepaalde axioma's (= basisprincipes) onthouden voordat zij zich wagen op dit terrein van strijd en overwinning. Enkele basisbegrippen of sleutelwoorden zijn daarbij nodig. We moeten begrijpen dat Jezus gekomen is om getuige te zijn van de waarheid die zijn oorsprong vindt in de hemelse gewesten.

Ter illustratie: als er geheime berichten van het ene land naar het andere worden verzonden heeft men een sleutelcode nodig om ze te begrijpen. Op dezelfde wijze is er ook een bepaalde sleutel nodig om de geheimenissen van het Koninkrijk der Hemelen te kunnen verstaan. Een sleutel zoals hier wordt bedoeld is het middel om te komen tot een juist begrip. Door gebruik te maken van deze sleutel krijgt men een basis idee waar verder inzicht op kan worden gebouwd. Het is tegenwoordig een

algemeen aanvaard begrip dat de wijsbegeerte de sleutel is tot alle wetenschappen. De sleutels die de Heer ons overhandigt geven toegang tot de volle omvang van de waarheid van twee werelden, zowel in de hemelen als op aarde. Hij geeft ons de sleutel tot het begrip van de wereld van de geestelijke machten. Natuurlijk moeten deze basisprincipes zeer eenvoudig zijn. Ze moeten zo eenvoudig zijn dat zelfs een kind ze kan begrijpen en hanteren.

De eerste sleutel bestaat slechts uit drie woorden:

God is goed!

Het is opmerkelijk dat niemand van vóór Jezus' tijd deze waarheid eerder onder ogen had gezien, namelijk dat God absoluut goed is. De Heer heeft zijn discipelen dit geheim bekendgemaakt. Als men dit essentiële axioma niet aanvaardt, verdwaalt men in het doolhof van de geestelijke wereld. God is de Vader der Lichten en wij kunnen hem nooit iets toedichten wat afkomstig is van de duisternis. Men kan God niet de schuld geven van alles wat er in de wereld gebeurt. Zijn wil is altijd het goede, het rechtvaardige en het volkomene.

God reageert nooit op gewelddadige of onwettige wijze - zelfs niet tegen de duivel. Als iemand de wetten van de schepping overtreedt zal God daar nooit een extra portie ellende op laten volgen om zijn standpunt te bewijzen. Hij richt geen verwoestingen aan, veroorzaakt geen ziekten en gebruikt nooit wreedheid. God overwint het kwade altijd met het goede. Kortom, we kunnen stellen dat al het handelen van God voortkomt uit goedheid.

Jezus verbond zijn lijden en sterven, waarover Hij in het volgende tekstgedeelte tot zijn discipelen begint te spreken, met dit ene grote axioma betreffende het karakter van God. In geloof redeneerde Jezus als volgt: 'Dit is de sleutel, die Ik stevig vasthoud, ook wanneer Ik ben afgedaald in het dodenrijk. Ik zal overwinnen op die verschrikkelijke plek door dit geloof, dat zelfs bij mijn sterven overeind zal blijven. Zo zal Ik het kwade door het goede overwinnen. Ik kan vol vertrouwen mijn sterfelijk leven afleggen en Ik kan het weer opnemen door dit zelfde geloof, want Ik ben één met de Vader der lichten, met de levensbron zelf. Ook op dat verschrikkelijke moment zal het voor iedereen duidelijk zijn dat dit eeuwige beginsel - God is goed - mij de

sleutels van dood en hel in handen heeft gegeven.’

De tweede sleutel is ook erg duidelijk en recht door zee:

De duivel is slecht!

De duivel is de oorzaak van alle kwaad. De ellende en gruwel in de wereld zijn het werk van de duivel en wij kunnen hém de schuld geven van dit alles. Hij is de vader van de leugen (Joh.8:44), maar ook van ziekte, zonde en dood. Jezus begon de duivel te ontmaskeren, zodat zijn ware aard boven kwam, hij triomfeerde over de boze machten. Iedere Christen moet, wanneer hij het Koninkrijk der Hemelen binnengaat, zichzelf voorhouden: ‘Die het goede zaad zaait, is de Zoon des Mensen en die het onkruid zaait is de vijand, de duivel’ (Matth.13:37-39). Jezus geeft ons met de sleutels van het Koninkrijk der Hemelen ook de sleutels van dood en hel, zodat wij ook deze machten kunnen overwinnen. Wat het fysieke leven betreft komt er een tijd om te sterven, maar door het geloof in de sleutels van het Koninkrijk hebt u macht gekregen om het dodenrijk te sluiten. Het geloof in het Evangelie moet blijven

bestaan, ook al zijn lichaam en geest gescheiden. De poorten van de dood zullen niet de overhand hebben, want u zult de dood niet zien. U zult voortleven, ook al bent u gestorven. De Geest die Jezus opwekte uit de doden leeft voort in uw inwendige mens. Het licht overwint de duisternis; het leven overwint de dood.

De derde sleutel is:

Christus is Heer!

Tijdens zijn leven op aarde kon Jezus deze sleutel niet door geven aan zijn discipelen. Om dezelfde reden had hij hen nadrukkelijk verboden om aan iemand te vertellen dat hij de Christus was (vers 20). Pas na de uitstorting van de Heilige Geest werd met deze proclamatie begonnen: ‘Dus moet ook het ganse huis Israëls zeker weten, dat God Hem én tot Here én tot Christus gemaakt heeft’ (Hand. 2:36). Christus is Heer! Hij heeft alle macht in hemel en op aarde. Hij zei: ‘Alle dingen zijn mij overgegeven door mijn Vader’. Hij is de dooper met de Heilige Geest, door wie wij kunnen groeien in de kennis en het gebruik van macht en gezag. Daarom wordt er ook melding gemaakt van een sleutel van het Huis

van David. Er is een schatkamer in de hemelse gewesten waar we geestelijke gaven kunnen ontvangen, evenals een rijk inzicht in de hemelse zegeningen.

Bij het begin van zijn verhandeling over de geestelijke gaven in 1 Corinthiërs 12:3 schrijft de apostel Paulus: 'Daarom maak ik u bekend, dat niemand, door de Geest Gods sprekende, zegt: Vervloekt is Jezus; en dat niemand kan zeggen: Jezus is Here, dan door de Heilige Geest'. In deze tekst worden we geconfronteerd met twee denkrichtingen die zich in het Christendom hebben ontwikkeld. Velen belijden Jezus als de verlosser van hun zonden en daarom als zoon des mensen die voor hen aan het 'vloekhout der schande' heeft gehangen. Deze gelovigen hebben kennis van de waarheid en zijn gerechtvaardigd door het geloof. Hier is echter ook sprake van een grotere rijkdom van genade en van een vollere waarheid.

De echtbreker, die zijn zonden belijdt, mag er zeker van zijn dat zijn zonden vergeven zijn, maar met het aanvaarden van de vergeving is hij nog altijd geen overwinnaar over de onreine geesten die voortdurend zijn

gedachten kwellen. Veel Christenen onderschrijven geloofsbelijdenissen die stellen dat zij nog dagelijks zondigen, en dat zij door en door verdorven zijn. Het zal duidelijk zijn dat degene die zulke pessimistische en ellendige religieuze formuleringen hanteert, het 'blijde nieuws' van het Evangelie volledig heeft gemist.

In 2 Corinthiërs 4:4 spreekt de apostel over 'het Evangelie der heerlijkheid van Christus'. Wie, in navolging van Paulus, ook de strijd ervaart tegen de 'wilde dieren' in de hemelse gewesten, zal weinig voordeel behalen door zichzelf te troosten met de gedachte dat Jezus zichzelf vernederd heeft en gehoorzaam geworden is tot de dood. De Heilige Geest had geen deel aan het lijden van Jezus omdat hij Hem op dat ogenblik verlaten had. Wie die de geestelijke wereld binnentreedt met het voornemen om daar te overwinnen, kan zichzelf niet helpen door voortdurend de 'bedekking met het bloed' te claimen. We moeten ons voortdurend bewust zijn van de realiteit van de vergeving van zonden, anders zouden we niet langer gerechtvaardigd zijn, maar tijdens de geestelijke strijd moeten we ons wapenen met de overtuiging dat Christus,

die ons heeft verzegeld met de Heilige Geest, leeft en heerst. Hij is opgestaan uit de doden omdat Hij Heer is. Er is geen vijand die Hem kan weerstaan. Onze overwinningen moeten worden behaald op dezelfde manier als Hij dat deed, namelijk met de autoriteit en de macht van de Geest. Gebruik daarom in uw strijd tegen de demonische machten voortdurend deze sleutel: 'Christus is Heer'. Dan zult u nooit worden verslagen. Dit geloof overwint de wereld van de boze geesten.

Ook de slang geeft een sleutel

De drie sleutels die we noemden geven een goed idee van het godsbesef bij de gelovigen uit het Oude Verbond. Hun basisbegrip was: God is goed en God is kwaad - Hij doet goed en Hij doet kwaad. 'Die het heil bewerkt en het onheil scheidt' (Jes. 45:7). Deze opvatting over God komt voort uit het eigen mensbeeld. Zo luiden ook de leugens van de slang in de hof van Eden in het boek Genesis: 'en gij zult als God zijn, kennende goed en kwaad' (Gen.3:5). Zelfs de heidenen hebben goden die zowel het goede als het kwade bewerken. Het verschil tussen deze goden en de God van

Israël lag in het feit dat Israëls God alleen het kwade bewerkte als men hem ongehoorzaam was, als men zijn wetten had overtreden. De uiteindelijke bedoeling van God is echter dat de mens wordt gevormd naar zijn beeld: volkomen goed. Het is duidelijk dat God niet verdeeld is, maar één. Ook wij moeten één zijn in ons denken als we gelijkvormig willen worden aan zijn beeld. Wij moeten één zijn in ons zelf zoals de Vader en de Zoon één zijn in zichzelf. God laat de zon opgaan zowel over boze als over goede mensen. Hij laat het regenen voor het welzijn van zowel rechtvaardigen als onrechtvaardigen. Daarom moeten wij de sleutel van de kennis over Gods karakter, die de slang ons aanbiedt, weigeren. Dat is de verzoeking om te geloven dat God goed en kwaad tegelijk is, en dat Hij de oorsprong is van beide.

In het Oude testament lijkt God op een ouderwetse vader. Zo'n vader zal met zijn kinderen bidden, zal hen meenemen op wandelingen zoals een goede vader hoort te doen, maar hij zal hen ook 'als het nodig is' zo nu en dan een flink pak slaag geven. God geneest maar maakt ook ziek. Hij geeft leven maar brengt ook dood. In het Oude Testament

zijn een witte en een zwarte draad in elkaar gevlochten tot één draad. Ook vandaag de dag zijn er veel christenen die geloven dat God goed is maar ook negatieve kanten heeft.

Neem bijvoorbeeld een vader die zijn zoon voortdurend waarschuwt om niet te hard te rijden op zijn motor. Ondanks alle waarschuwingen vliegt de jongen met hoge snelheid uit de bocht en belandt zwaar gewond in het ziekenhuis. Als de vader hierop zou reageren met: 'net goed!' zou hij dan een goede vader zijn? Een onderwijzeres schreef mij: 'God heeft mij deze ziekte gegeven omdat hij weet wat goed voor mij is'. Zij gebruikte de sleutel die de slang in het paradijs aan Eva had gegeven. Johannes schreef over de goede God die wij aanbidden: 'Niemand heeft ooit God gezien, de eniggeboren Zoon, die aan den boezem des Vaders is, die heeft Hem doen kennen' (Joh. 1:18). Noch Elia, noch Jeremia, noch Johannes de Doper hebben de ware aard van God gekend. Jezus zei tot de hooggeplaatste man: 'Waarom noemt gij Mij goed? Niemand is goed dan God alleen'. (Lucas 18:19).

Binden en loslaten!

De Christen is geroepen tot een wandel en een strijd in de hemelse gewesten. Om zich te kunnen oriënteren in deze nieuwe omgeving heeft hij drie sleutels nodig. Ten eerste: God is goed, ten tweede: de duivel is slecht, ten derde: Christus is Heer. De eerste opdracht van de Heer aan zijn discipelen was: 'werp de demonen uit'. Wie, gehoorzaamend aan deze opdracht van de Heer, demonen uitdrijft, kan alleen rekenen op een goed resultaat, als hij handelt vanuit deze basisbeginselen. Hoe kan iemand immers een geest van een bepaalde ziekte uitwerpen, als hij gelooft dat deze ziekte door God gezonden is?

Jezus belooft: 'Wat gij op aarde binden zult, zal gebonden zijn in de hemelen en wat gij op aarde ontbinden zult, zal ontbonden zijn in de hemelen'. Men zegt dat de woorden 'binden' en 'ontbinden' de exacte vertaling zijn van de gelijkwaardige Aramese woorden. In hun originele context werden deze woorden echter alleen gebruikt bij het opleggen en het opheffen van strafmaatregelen. Deze werkwoorden hebben dus een juridische functie. Josephus verhaalt hoe de Farizeeën

mensen bonden en ontbonden onder de ban(vloek). In de geschiedenis van de Rooms katholieke kerk worden we bijvoorbeeld geconfronteerd met het begrip excommunicatie en vervolgens met de opheffing van zo'n vonnis. Bij het uitoefenen van deze praktijken functioneerden de kerkelijke autoriteiten echter niet in de hemelse gewesten. Niet de boze geesten waren het doelwit van hun handelen, maar de mensen zelf. De denkwereld van het Nieuwe Testament toont ons dat de boze machten moeten worden gescheiden van de mens. De demonische macht is degene die gebonden wordt, dat wil zeggen, de kracht van deze ban heeft effect op de boze macht en niet op de mens, die het slachtoffer is van deze macht.

Jezus sprak over het oordeel of scheiding die er over de wereld zou komen: 'de overste van deze wereld zou met zijn boze engelen buiten geworpen worden' (Joh.12:31). Het is de bedoeling dat de zonen Gods deze boze machten zullen uitdrijven naar de bodemloze put. Wij zullen de vloek over hen brengen. Zo wordt hen de weg gewezen naar de ondergang, ver van het aangezicht van God en dus ook ver van de mensheid.

De slachtoffers van de boze machten, zowel mannen als vrouwen, moeten door de zonen van God bevrijd worden. Zij moeten losgemaakt worden van de vloek die hen heeft overweldigd, door de autoriteit van de naam van Jezus. Op deze wijze zal de zuchtende schepping weer hersteld worden. Als we de boze machten uitdrijven door de kracht van de Heilige Geest, dan is het Koninkrijk Gods gekomen over diegenen die losgemaakt en in vrijheid gesteld zijn (Matth. 12:28).

Doch thans zien wij nog niet, dat alle dingen hem onderworpen zijn; maar wij zien Jezus,.... met eer en heerlijkheid gekroond. Daarom gaan wij voorwaarts in het geloof dat Zijn Evangelie de oplossing is voor deze wereld. Allereerst beginnen we met de boze machten in ons eigen leven aan te pakken en dan zullen we bekwaam zijn om anderen te helpen. Laten we onszelf daarom eerlijk afvragen: 'bezit ik de sleutels van het koninkrijk der hemelen' en vervolgens 'ben ik bereid om deze te gebruiken in dienst van een overweldigde mensheid?'